

og vi hilser den med udelt Tilfredshed. Det vil sikkert erindres, at denne Beskatning af Friaktier overhovedet er noget forholdsvist nyt i dansk Lovgivning, idet den blev gennemført ved de sidste Skatte-love. Om det er berettiget overhovedet at beskatte Friaktier, derom har der afgjort været delte Meninger. I det Lovfor-slag, som i sin Tid blev forelagt af daværende Finansminister Dr. Brandes, blev der foreslaaet en Beskatning, som var endnu stærkere end den, som findes i den Lov, der blev vedtaget, idet der blev vist, tør jeg sige, det konservative Folkeparti et vist Hensyn ved den Beskatning. Nu gaar man altsaa et godt Stykke videre i Retning af at lempe Beskatningen af Friaktier. Det er næsten en Selvfølge, at Friaktier overhovedet vanskeligt kan tænkes at komme til at ligge for, uden at de paagældende Aktier er mere end 200 værd, saa det, her foreslaas, vil altsaa under alle Forhold være en Lempelse. Det forekommer mig imidlertid, at naar man gaar til denne Forandring, bør man tage den Konsekvens heraf, at naar det drejer sig om at bestemme, hvor stor Procent det paagældende Aktieselskab skal give i Skat, bør man ogsaa til dets Aktiekapital henregne de Beløb, som overføres fra Reservefonden til Aktiekapitalen derigennem, at der udstedes Friaktier. Hvis man ikke gør det, vil man efter min Opfattelse indtage et underligt haltende Standpunkt. Et Aktieselskab vil nemlig reelt kunne opnaa dette ved at udvide til pari — saa medregnes det paagældende Beløb med Hensyn til Beskatning — og bagefter ud-betales 100 Procent i Udbytte. Derved vil man i Virkeligheden have faaet akkurat det Resultat, jeg ønsker, men man vil have tvunget de paagældende Aktieselskaber til at foretage en Manøvre, som i sig selv ikke er saa meget tiltalende. Det vilde være bedre, om man i det hele taget fik en Lovgivning paa dette Omraade af en saadan Art, at Selskaberne blev saa nogenlunde frit stillet og ikke, naar de havde foretaget, det være sig det ene eller det andet, skulde beskyldes for at have gjort dette af Skatthensyn. Naar Selskaberne overhovedet har skabt sig Mulighed for at kunne give Friaktier, er dette jo sket, ved at de har konsolideret sig gennem Aarene. De kunde være gaaet en anden Vej, have ud-betaalt alt, hvad de havde tjent Aar for Aar, og til Gengæld, naar der var Brug for Penge, have forlangt disse indbetaalt i Form af en Aktieudvidelse. Hvis man havde baaret sig ad paa den Maade, vilde Staten af Sel-

skaberne afgjort have faaet mindre i Gevinst, idet som bekendt den Procent, man skal betale til Staten, er stigende med den Indkomst, man har, og det er givet, at bunker man det sammen, saaledes at man betaler lidt i en Række af Aar og derefter meget et enkelt Aar, saa giver det sammenlagt en større Indkomst for Staten. Jeg kan altsaa ikke se, at Selskaber af den nævnte Art paa nogen Maade er gaaet Staten for nær, skattemæssigt set, ved at føre en Politik, som gik ud paa at konsolidere sig og til et vist Tidspunkt udvide Aktiekapitalen ved Friaktier, tværtimod. I al Almindelighed tror jeg, det er til Held for Staten, at de Selskaber, man har, er saa konsoliderede som vel muligt, saa det forekommer mig, at det vil være urigtigt, at man fra Statens Side anlægger en Skattepolitik, som vil virke i modsat Retning. Ogsaa dette Moment synes jeg i høj Grad maa virke hen til, at man imødekommer den af mig her antydede Tanke.

Nu kunde man maaske sige, at det vil være højst sandsynligt, at for store Lem-pelser i dette Forhold vil medføre, at Aktiekapitalen udvides i høj Grad indenfor visse Selskaber, og at dette igen vil bevirke, at Statens Indkomst formindskes, idet den Skat, som Selskaberne skal betale procentvis, staaer i Forhold til den Indkomst, Selskaberne har haft i Forhold til Aktiekapitalen. At der muligt vil ske noget i den Retning, skal jeg ikke benægte. Men heroverfor maa nu for det første erindres, at denne Beskatning i det hele taget i afgjort Grad er en Dobbeltbeskatning. Dette mener jeg først og fremmest man bør tage Hensyn til. Og i øvrigt tror jeg ogsaa, der i de fleste Selskabers Love findes en Bestemmelse, som vilde medvirke for stærk Udvandning af Aktiekapitalen, idet næsten altid Direktionen og Bestyrelsen er interesserede i Selskaberne i Form af Tantième, og den vil jo efter de almindelige Regler afgjort blive mindre, naar Aktiekapitalen er stor og Reservefonden tilsvarende lille, end hvis det modsatte er Tilfældet. Jeg tror, man i den Bestemmelse vil have en praktisk Bremse imod, at Selskaberne skulde gaa for vidt. Jeg vil derfor henstille, at man tager Konsekvensen af det Forslag, der er lagt frem, som jeg altsaa mener maa være den, at de Beløb, som overføres fra Reservefonden til Aktiekapitalen, betragtes som faktisk ind-betaalt Aktiekapital.

Med Hensyn til de Beløb, Kommunerne skal have for at indkræve Skat, har mit Parti ikke i nærværende Øjeblik taget endeligt Standpunkt. Vi mener, at der